

عنوان مقاله:

استفاده از انرژی زمین گرمایی (ژئوترمال)، گامی در جهت توسعه پایدار

محل انتشار:

اولین کنفرانس علمی پژوهشی عمران، معماری و محیط زیست پایدار (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

فاطمه کاکایی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران

مرضیه شاهرودی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

فناپذیری سوخت های فسیلی، تنوع بخشی به منابع انرژی، توسعه پایدار و ایجاد امنیت انرژی، مشکلات زیست محیطی ناشی از مصارف انرژی فسیلی از یک طرف و تجدیدپذیر بودن منابع انرژی های نو از طرف دیگر، باعث توجه جدی جهانیان به توسعه و گسترش استفاده از انرژی های تجدیدپذیر و افزایش سهم این منابع در سبد انرژی جهانی شده است. توسعه و گسترش به کارگیری انرژی های تجدیدپذیر باعث تحقق اهداف توسعه اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی کشور می شود. به نحوی که استفاده از انرژی های نو می تواند باعث کاهش وابستگی به منابع فسیلی و کاهش انتشار گازهای آلاینده و گازهای گلخانه ای که تاثیر اساسی بر گرمایش جهانی دارند، شود. از جمله این انرژی ها می توان به انرژی زمین گرمایی، اشاره کرد. انرژی زمین گرمایی از گرمای گدازه ها و تخریب مواد رادیواکتیو موجود در اعماق زمین به دست می آید که عمدتاً در نواحی زلزله خیز و آتشفشانی جوان و صفحات تکتونیکی زمین، متمرکز شده است. کشور ایران، دارای پتانسیل بالایی در جهت استفاده از انرژی زمین گرمایی در ساختمان های خود می باشد. بنابراین، در این مقاله سعی شده است تا با استفاده از روش روش کتابخانه ای و اسناد و مدارک موجود، به بررسی انرژی زمین گرمایی و همچنین، کاربرد و تاثیر آن بر پایداری ساختمان، بررسی شود.

کلمات کلیدی:

انرژی های نو، انرژی های تجدیدپذیر، انرژی زمین گرمایی، پایداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/511854>

